

3. Je li pravo boravka u skladu s člankom 20. UFEU-a, koje po svojoj naravi ovisi o postojanju odnosa ovisnosti između državljanina treće zemlje i građanina Unije te je stoga prolazno, privremene naravi?
4. Ako je pravo boravka u skladu s člankom 20. UFEU-a privremene naravi: treba li članak 3. stavak 2. točku (e) Direktive [u tom slučaju] tumačiti na način da mu se protivi odredba nacionalnog prava prema kojoj su dozvole boravka predviđene samo nacionalnim pravom isključene od stjecanja statusa osobe s dugotrajnim boravkom u smislu Direktive?

(¹) Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljanina trećih zemalja s dugotrajnim boravištem (SL 2004., L 16, str. 44.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 41.)

Žalba koju je 23. studenoga 2020. podnio Arkadiusz Kaminski protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 23. rujna 2020. u predmetu T-677/19, Polfarmex/EUIPO – Kaminski

(Predmet C-626/20 P)

(2021/C 128/10)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Arkadiusz Kaminski (zastupnici: E. Pijewska, M. Mazurek, W. Trybowski, *radcowie prawni*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Polfarmex S.A

Rješenjem od 28. siječnja 2021., Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) je utvrdio da žalba nije dopuštena i da Arkadiusz Kaminski snosi vlastite troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. prosinca 2020. uputio Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) – Europäischer Haftbefehl/X; druga stranka u postupku: Openbaar Ministerie

(Predmet C-665/20)

(2021/C 128/11)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Amsterdam

Stranke glavnog postupka

Europski uhidbeni nalog protiv: X

Druge stranka u postupku: Openbaar Ministerie

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. točku 5. Okvirne odluke 2002/584/PUP (¹) tumačiti na način da pravosudno tijelo izvršenja, ako država članica odluči tu odredbu prenijeti u svoje nacionalno pravo, mora raspolagati određenim diskrecijskim pravom u pogledu pitanja treba li odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga?
2. Treba li pojam „isto kazneno djelo” iz članka 4. točke 5. Okvirne odluke 2002/584/PUP tumačiti u istom smislu kao u članku 3. točki 2. te okvirne odluke, a ako ne, kako taj pojam treba tumačiti u prvo navedenoj odredbi?

3. Treba li zahtjev u skladu s člankom 4. točkom 5. Okvirne odluke 2002/584/PUP da je „kazna izdržana [...] ili ako presuda više ne može biti izvršena u skladu s pravom države u kojoj je presuda izrečena” tumačiti na način da je njime obuhvaćena situacija u kojoj je tražena osoba zbog istog kaznenog djela pravomoćno osuđena na kaznu zatvora koju je djelomice izdržala u državi u kojoj je presuda izrečena i od koje ju je, uostalom, pomilovalo tijelo te države koje nije pravosudno tijelo, u okviru opće mjere pomilovanja koja se primjenjuje i na osuđenike koji su, poput tražene osobe, počinili teška kaznena djela i koja ne počiva na racionalnim razmatranjima kazneno-političke naravi?

(¹) Okvirna odluka Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. prosinca 2020. uputio Cour constitutionnelle (Belgija) –
Airbnb Ireland UC/Région de Bruxelles-Capitale**

(Predmet C-674/20)

(2021/C 128/12)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour constitutionnelle

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Airbnb Ireland UC

Tuženik: Région de Bruxelles-Capitale

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 5. točku (a) Direktive 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (¹), tumačiti na način da je nacionalni propis – koji obvezuje pružatelje usluge posredovanja, čiji je cilj posredstvom elektroničke platforme povezati uz naknadu potencijalne najmoprimce s najmodavcima koji su pravne ili fizičke osobe koje nude kratkotrajni smještaj, da na zahtjev porezne uprave i pod prijetnjom upravne novčane kazne proslijede „podatke o najmodavcima i turističkim smještajnim objektima, kao i broj noćenja i smještajnih jedinica danih u najam tijekom protekle godine” u svrhu utvrđivanja poreznih obveznika regionalnog poreza na turističke smještajne objekte i njihovih oporezivih prihoda – obuhvaćen „područjem oporezivanja” te treba li, slijedom toga, smatrati da je isključen iz područja primjene te direktive?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li članke 1. do 3. Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem (²) tržištu tumačiti na način da se ta direktiva primjenjuje na nacionalno zakonodavstvo kao što je ono opisano u prvom prethodnom pitanju? Ovisno o slučaju, treba li članak 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti na način da se primjenjuje na takvo zakonodavstvo?
3. Treba li članak 15. stavak 2. Direktive 2000/31/EZ tumačiti na način da se primjenjuje na nacionalno zakonodavstvo kao što je ono opisano u prvom prethodnom pitanju te da se njime dopušta takvo zakonodavstvo?

(¹) SL 2000., L 178, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 58.)

(²) SL 2006., L 376, str. 36. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.)